

dette Arguments Uholdbarhed. Jeg skal dog ogsaa sige dertil, at der efter min Mening ikke er Spor af noget Meningsløst eller Modsigende i dette. Hvorfor farve vi nemlig vort Meierismør? Fordi vi faae Mere for det i Udlandet, og det er af Betydning for Landbruget i Særdeleshed og Landet i Almindelighed. — Grunden til, at vi ville forbyde Farvningen af Kunstsmørret — jeg skal her indstøde den Bemærkning, at vi ville ikke ganske og aldeles forbyde Farvning af Kunstsmør; thi enhver Fabrikant maa farve det saa meget, som han vil, naar det ikke faar Meierismørrets almindelige Handelsfarve — Grunden til, at vi ville forbyde Fabrikanterne af Kunstsmør at give dette den for Meierismør almindelige Farve, er akkurat den samme, formedelst hvilken vi tillade at farve Meierismørret, nemlig fordi vi tro, at ogsaa dette er af Betydning for vort Meierismørs Pris i Udlandet. Der er ikke nogen Modsigelse deri. Man har saa indvendt, at det var upraktisk, og den ærede Ordfører var stærkt inde derpaa; han mente, at ingen Domstol vilde kunne dømme efter Loven, saaledes som den var affattet i § 7. Ved 1ste Behandling udtalte han endvidere, at det var upraktisk af den Grund, at naar man tillod Indblanding i ubegrændset Omfang, kunde det paa den Maade blive farvet. Denne Indvending grunder sig nu kun paa en Misforstaaelse af Paragrafen. Det er, som jeg bemærkede, ikke forbudt at farve Kunstsmørret; men kun at give det den for Meierismørret almindelige Farve, og det kunne jo Kunstsmørfabrikanterne sagtens undgaa; thi de kunne lave Kunstsmørret af saa mange forskellige Slags Raamaterialier og tilfætte saa mange forskellige Farver, saa de ere fuldstændige Herrer over at give det færdige Produkt en hvilken som helst Farve, kun ikke den almindelige Smørfarve. Det er altsaa ikke forbudt at tilfætte Farve. Jeg tror nu ogsaa, at denne Bestemmelse kan være praktisk nok. Bliver den vedtaget, hvad den vel desværre ikke gjør, bliver det Kunstsmørfabrikanternes Sag at passe ikke at komme den for Meierismørret almindelige Handelsfarve for nær, og enten gjøre Kunstsmørrets Farve saa meget svagere gult, at der er et klart Skjelnemærke, eller ogsaa at gjøre Farven saa meget stærkere, at Forskjellen er let at se. Jeg tror ikke, at der af den Grund kan indvendes noget Væsentligt imod det. Kunde det hjælpe til, at den ærede Ordfører hellere vilde gaa med til Paragrafen, der som man bestemte en vis Farvestkala for, hvor nær det maa komme Meierismørret paa den ene eller anden Maade, skal jeg ikke have Noget derimod. Med disse Ord skal jeg paa det

Bedste anbefale det høie Thing at vedtage § 7 med den Endring, der er foreslaaet af Mindretallet. — Men for det Tilfælde, at § 7 ikke skulde blive vedtaget, hvad der i Udvalget i alt Fald lige til den sidste Dag var meget lidt Sandhnlighed for, da der var et stort Flertal imod den — den sidste Dag ændrede det sig Noget, da blev Mindretallet saa stort, som det kan blive i et 15 Mandes Udvalg — for det Tilfældes Skyld, at § 7 ikke skulde blive vedtaget, har jeg tilladt mig at foreslaa et Udsørgelsesforbud for Kunstsmørret for 3 Aar. Det andet Mindretal i Udvalget har foreslaaet et Udsørgelsesforbud uden Tidsgrændse. Det kan jeg ikke gaa med til, da jeg som sagt indser Muligheden af, at den Tid kan komme, da det bliver fordelagtigt for os at slaa ind paa Kunstsmørfabrikationen, og da vi vide, at skjøndt det kan knibe haardt nok med at faae en eller anden Bestemmelse vedtaget, kan det knibe endnu haardere med at faae den afstøffet; saa paa ubegrændset Tid kan jeg ikke gaa med til Forbudet. Men dersom § 7 ikke bliver vedtaget, tror jeg, det er rigtigt at vedtage et Udsørgelsesforbud paa begrændset Tid; jeg har tilladt mig at foreslaa 3 Aar, og det særligt af den Grund, at jeg tror, at Udsørgelsesforbudet kan have den Betydning, at det vil bidrage til at hæmme den i saa Tilfælde efter min Formening farlige store Udvikling af Kunstsmørfabrikationen, som sikkert ellers vil komme, naar vi hverken faae § 6 eller 7 vedtagne. Vedtages § 7 derimod, saa tror jeg ikke blot, at Udsørgelsesforbudet er uden Betydning, men saa er jeg tilbøielig til at tro, at det ogsaa snarere kunde skade. Jeg anser det nemlig ikke for umuligt, at det danske Kunstsmør i den Stikkelse, hvori det da kunde fremstilles, godt kunde vinde frem paa det udenlandske Marked, og kunde det vinde frem paa det udenlandske Marked, er det jo sikkert, at det vil bidrage yderligere til at paavirke Udlandet til at vedtage de samme Bestemmelser overfor Kunstsmørfabrikationen, som vi have vedtaget. Og at en saadan Bestemmelse trængte igjennem overalt, vilde som sagt have stor Betydning for Meierismørret i det Hele. Jeg betragter det saa meget mindre som umuligt, at det danske Kunstsmør i den Stikkelse kunde vinde frem paa det udenlandske Marked, som det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) ved 1ste Behandling oplyste, hvad jeg ikke tvivler om er rigtigt — at netop gennem Kunstsmørfabrikationen havde man et Mittel til at udvide Markedet for Meierismør, idet Kunstsmørret skulde være mere holdbart, og derved kunde vort Meierismør gennem Kunstsmørret trænge længere og længere hvidpaa; og da det vist